

Fra: "Marianne Saanum" <mariannesaanum@icloud.com>
Sendt: lørdag 11. april 2026 11:54:37
Til: "Postmottak Lindesnes kommune" <post@lindesnes.kommune.no>
Emne: 26/00841

You don't often get email from mariannesaanum@icloud.com. [Learn why this is important](#)

Ekstern e-post:Vennligst vær varsom og ikke trykk på vedlegg og lenker med mindre du kjenner igjen avsenderen og vet at innholdet er trygt. Hilsen DDV

Det legges frem ett forslag om at man ikke lenger skal kunne telte på kongsodden. Min første personlige respons er at alle mine fundamentale verdier skriker i meg at nå må noen si ifra. Min første tanke er på neste generasjon, dem som ikke enda kan tale for seg. Min første følelse er sorg over hva som kanskje skal ta slutt.

Fra jeg var under 1 år har jeg vært på tur på Underøy, jeg er vokst opp med fiske, telttur og tur der ute. Dette har gitt meg den sunneste kjerneverdien som er natur, sammen med min familie. Å kunne reise til skjærgården på Vigeland, da særlig Underøy, er en stor del av mine fineste barndomsminner. I voksen alder har jeg tatt med meg denne verdien til mine barn. I over 10 år har vi teltet, 3 generasjoner, hvert eneste år på kongsodden. Senest i sommer '25, hadde jeg med minstemann også på bare 1 mnd.

At barn vokser opp med å bruke tid og ikke minst sove ute i naturen er ekstremt avgjørende, både for mestringen av å bidra, klatre på fjell, skjeine steiner eller fiske. Det er også viktig for kreativ lek, både alene og sammen med andre barn. Di får forståelse for naturen, både å ta vare på den, forlate den lik eller finere enn den var da vi kom. Di får en sterkere forståelse til miljøet, hvorfor og ikke minst hvordan det henger sammen med hvor viktig det er at man ikke forsøpler. Men kanskje mest av alt så har kongsodden gitt både mine foreldre, meg, mine barn og resten av hele familien min, dyrebare opplevelser og minner. At det skal bli revet bort fra oss syns jeg er helt forferdelig grusomt og rett og slett helt skammelig.

For en småbarnsfamilie, så er det ufattelig viktig å poengtere hvor avgjørende det er å kunne bruke naturen så lokalt, uavhengig av økonomi. Naturen tar bort klasseforskjellene. Alle kan bruke den, og det har vært helt avgjørende for meg og mine. Det er enkelt, man kan bruke naturen over en lav terskel, akkurat slik det burde være.

Når det kommer til avtrykk i naturen av telt, kan jeg bekrefte med fotobevis at hvertfall di siste 8 årene har kongsodden sett helt lik ut. Det eneste man endrer, er at man flytter noen kongler for å sove mer behagelig. Derimot kan jeg nevne at det som heller hatt gitt store avtrykk fra mennesker er det kommunen selv har gjort; grusstien, utedo, brygge.. jeg har heller aldri måtte plukke søppel på kongsodden.

Når det gjelder telting, så er det god plass til flere familier/vennegjenger om gangen. Jeg har opplevd flere ganger at andre telter både vegg i vegg eller i nærheten, og det syns alle bare er hyggelig. Jeg ønsker også å påpeke hvor oppriktig glad jeg blir når jeg ser at andre også kommer seg ut, nyter områdene og perlene di har rundt seg. Senest i sommer kom det en småbarnsfamilie å satte opp telt ved siden av oss, rett før vi skulle dra. Både barn og voksne var glade og spente, di skulle ha sin første telttur, og den første ble nettopp på kongsodden. Jeg gikk fra samtalen med

ett smil om munnen, vel vitende om alt det fine di skulle oppleve, alle stundene sammen som kom til å gjøre at di sannsynligvis kommer tilbake neste år.

I dag derimot, tenker jeg på dem som kanskje aldri får muligheten, eller tørr å prøve, fordi kommunen kanskje overkjører oss med en av våre mest grunnleggende rettigheter.

Allmannsretten har heller kanskje aldri vært viktigere enn det den er den dag i dag. Psykisk helse har blitt ett samfunnsproblem, og det gjelder alle aldre. Vi lever i en tid med altfor mye stress, skjermtid, stillesitting, angst, depresjon. Vi har aldri vært så lite i kontakt med oss selv som vi er nå. Hver eneste lege og psykolog anbefaler aller først, og aller fremst den ene beste medisinen til alle; kom deg ut i naturen, kom i kontakt med naturen, gå en tur i naturen, overnatt i naturen. Og for di aller fleste så føler di gjerne at det er litt vanskelig. For terskelen føles stor. Men hva blir konsekvensene vis kommunen gjør den enda større??

Jeg vet godt hvor viktig kongsodden har vært for min psykiske helse, og for barna mine sin, for vi har jo alle en psykisk helse å ta vare på.

Vis jeg skal fortelle kort hvordan jeg har det når jeg overnatter i telt på kongsodden, så kan jeg starte med ordet ro. Ro over tilværelsen, ro over alt stress og tankekjør. Timene går mens barna leker, i sanden, i vannet, på fjellet, i teltet. Kveldssola man får rett før det blir mørkt, månen som gjerne er kjempestor. Beroligende bølger, barnelatter og lyden av laks som hopper.

Tanken på at dette skal bli revet bort, er helt horribelt. Allemannsretten er en menneske rett.

Naturen er vår fremtids viktigste medisin. Den er også en av våre allerviktigste kjerneverdier. Jeg håper den aldri, aldri blir tatt med makt fra mine barn og kommende barnebarn.

Jeg håper valget blir gjennomtenkt. At det som er verdifullt blir bevart. At sannheten blir stående som siste ord og at di falske påstandene som er grunnlaget til deres vurderinger kommer frem i lyset slik som di er; uriktige.

Marianne Saanum

Sendt fra min iPhone